GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 196. Lunĭ, Marţĭ 2 (14) Septemvre. 1886.

Braşovŭ, 1 Septemvre 1886.

Prinţulŭ Alexandru se află în aceste momente în cerculŭ liniştitŭ alŭ familiei sale, în localitatea Ingenheim din Germania, departe de Bulgaria, care a fost în timpŭ de optŭ anĭ teatrulŭ activităţii sale neobosite, alŭ stăruinţelorŭ sale nobile şi alŭ eroismului sĕu ca Domnŭ alŭ Bulgarilorŭ.

Tronulŭ Bulgariei este érăşĭ vacantŭ si s'ar păré că diplomaţii marelorŭ împĕrăţii au voitŭ sĕ ştérgă cu buretele totŭ ce s'a făcutŭ în Bulgaria dela tractatulŭ din Berlinŭ încóce şi sĕ încépă din nou „a ferici“ Bulgaria după o deosebită recetă a d-lui de Giers, care fără vĕrsare de sânge ar voi sĕ ajungă la ţinta, pe care Ignatieff credea că a atins'o în urma jertfelorŭ aduse de Rusia la 1877/78, prin încheiarea tractatului dela San Stefano.

Şi în adevĕrŭ, d-lŭ de Giers găsesce o situaţiune fórte favorabilă pentru realisarea acestui planŭ. Dovadă este marea mulţămire cu care oficioşii din Berlinŭ salută abdicarea de „bună voiă“ a prinţului Alexandru, ca şi cum prin aceea ar fi scăpatŭ Germania de o mare năpaste. Dovadă şi atitudinea umilită a oficioşilorŭ austro-ungarĭ, carĭ îşĭ dau zădarnica silinţă sĕ asigure lumea, că nicĭ Rusia oficială n'ar avé de scopŭ sĕ încorporeze Bulgaria cu Rusia, care este numai o aspiraţiune a panslaviştilorŭ ruşĭ, şi că nicĭ Austro-Ungaria n'ar avé de gândŭ sĕ anexeze Bosnia şi Erţegovina.

Tóte suntŭ frumóse, dér ce se va 'ntêmpla acum cu Bulgaria? Ce se va 'ntêmpla cu Rumelia, care s'a unitŭ cu ea? Prinţulŭ Alexandru va mai avé elŭ óre vr'unŭ urmaşŭ, şi décă va mai avé, cine va fi acelŭ succesorŭ alŭ lui? Alege-vorŭ Bulgarii unŭ Domnŭ care sĕ'i convină Rusiei, şi décă nu, ce se va 'ntêmpla? Şi óre regenţii instituiţĭ de prinţulŭ Alexandru, Stambulov, Caravelov şi Mutkurov, fi-vorŭ în stare sĕ susţină ordinea până 'n sfêrşitŭ şi actele lorŭ obţiné-vorŭ consimţimêntulŭ Sobraniei?

Acestea suntŭ totŭ atâtea întrebărĭ, care ne arată prin actualitatea lorŭ, că crisa bulgară, departe de a fi resolvată, e într'unŭ stadiu d'a crea nouĕ dificultăţĭ şi încurcăturĭ. Cei dintêi corbĭ s'au arătatŭ şi nu prevestescŭ bine. Inţelegemŭ prima espediţiune de oficerĭ ruşĭ, îmbrăcaţĭ în haine civile, carĭ au sositŭ la 11 Septemvre în Sofia şi despre carĭ se ḍice că suntŭ antegarda prinţului Dolgoruki, care va fi trimisŭ de Rusia ca sĕ'i pună la regulă pe Bulgarĭ, scoţêndu-le din capŭ „gărgăunii“ de independenţă, onóre naţională şi alte asemenea lucrurĭ „primejdióse“.

In faţa evenimentelorŭ din urmă este interesantŭ, că atâtŭ în pressa austriacă câtŭ şi în cea ungară se ventiléză cestiunea rolului neesplicabilŭ ce-lŭ jócă diplomaţia austro-ungară în faţa duetului dintre Bismarck şi Giers. Ḍiarele din Germania spunŭ mereu, că evenimentele din Bulgaria nu atingŭ nicĭdecum interesele imperiului germanŭ, dér se póte ḍice acésta şi despre Austro-Ungaria? Şi décă nu, cum vine că Germania, aliata ei, póte fi atâtŭ de indiferentă într'o cestiune ce privesce în mare mĕsură pe Austro-Ungaria?

Aicĭ e misterulŭ ce zace în relaţiunile celorŭ trei puterĭ şi după tóte câte le-amŭ auḍitŭ noi despre interesele monarchiei nóstre în peninsula balcanică, trebue sĕ ne mirămŭ, când cetimŭ în organulŭ bismarckianŭ, că comitele Kalnoky s'a unitŭ cu cancelarulŭ germanŭ şi cu d-lŭ de Giers spre a sfătui împreună pe prinţulŭ Alecsandru, ca în interesulŭ susţinerii liniştei în Bulgaria sĕ nu pedepséscă pe capii revoluţiunei.

Faptulŭ acesta este în adevĕrŭ surprinḍĕtorŭ, căcĭ împĕrăţiile aliate se facŭ prin acésta complicĭ ai rebelilorŭ creândŭ unŭ precedentŭ fatalŭ pentru principiulŭ monarchicŭ. Ḍiarele opoziţionale magyare mai alesŭ esploatéză acéstă procedere, prin care se iau în apĕrare trădătorii şi conjuraţii bulgarĭ, in contra politicei guvernului, care este departe de aspiraţiunile celorŭ carĭ au strigatŭ, cu ocasiunea trecerei prinţului Alexandru prin Pesta, „josŭ cu Ţarulŭ, josŭ cu Ruşii!“

Intr'aceea pressa ruséscă cere anexarea Bulgariei, fiă în orĭ-ce formă, ér Anglia se pregătesce a începe o nouă luptă cu influinţa ruséscă. Astfelŭ au ajunsŭ lucrurile totŭ acolo de unde au pornitŭ şi pacea rĕmâne totŭ aşa de periclitată cum a fostŭ până acum. Cu atâtŭ mai rĕu décă bóla sĕ prelungesce!

Evenimentele din Bulgaria

— »Monitorulŭ oficialŭ“ bulgarŭ publică cu data de 25 Augustŭ unŭ ucasŭ princiarŭ, care licenţiază regimentulŭ Strumski, care a luatŭ partea cea mai activă la revolta din 9 Augustŭ, precum şi întâiulŭ regimentŭ de artileriă. Acelaşĭ ucazŭ transferă pe elevii şcólei militare în diferite regimente; elŭ ordonă în acelaşĭ timpŭ distrugerea drapelurilorŭ acestorŭ regimente.

— O telegramă din Varna spune că, înţelegerea Porţii cu Rusia este deplină. Pórta lucréză acuma numai după instrucţiile d-lui Giers. Contra Angliei domnesce o disposiţiă rece, chiar ostilă Din Rumelia orientală se anunţă, că iritaţia este generală în urma abdicărei prinţului Alexandru. In Rumelia cu greu se va putea păstra liniştea.

— In Petersburgŭ se relatéză din Filipopolŭ despre numeróse demonstraţiunĭ antiruse în Rumelia orientală. Aşa unŭ meetingŭ bulgarŭ din oraşulŭ Stanimak s'a pronunţatŭ pentru prinţulŭ Alexandru şi contra Rusiei; cei întruniţĭ au strigatŭ: Josŭ cu Rusia! Trăiéscă prinţulŭ Alexandru! etc. Totŭ aşa a fostŭ la Aidos, unde meetingulŭ a decisŭ unanimŭ sĕ se opue cu arma în mână contra unei invasiunĭ rusescĭ.

— Din Atena se telegrafiază, că menţiunea despre Macedonia, conţinută în alocuţiunea prinţului Alexandru a produsŭ sensaţiă în Grecia. Ceea-ce s'ar întîmpla în Macedonia n'ar putea lăsa indeferentă pe Grecia.

— Din Constantinopolŭ se telegrafiază că Pórta se pregătesce a trimite o circulară, care va relata ultimele evenimente din Bulgaria, în care reînoesce hotărîrea emisă în circulara sa dela 23 Augustŭ, de a lucra numai cu concursulŭ tuturorŭ puterilorŭ şi termină declarândŭ, că Pórta nu va putea accepta demisiunea prinţului Alexandru pe câtŭ timpŭ puterile nu se vorŭ angaja într'unŭ modŭ prealabilŭ de a nu lăsa sĕ se ocupe Bulgaria milităresce.

D. de Nelidov, comunicândŭ Porţii depeşile schimqate între prinţulŭ Alexandru şi împĕratulŭ Rusiei, a declaratŭ că Rusia nu s'a gânditŭ nicĭ odată a trece peste drepturile de suzeranitate ale Porţii aşa de rĕu înţelese de prinţulŭ Alexandru. Circulara Porţii cere cu tóte astea ca, în faţa abdicării prinţului Alexandru, puterile sĕ ia mĕsurĭ pentru a împedeca intervenirea străină în Bulgaria.

Alianţa statelorŭ balcanice.

Ministrulŭ Engliterei Sir William White se află încă în Bucurescĭ.

După câtŭ spune ḍiarulŭ »Epoca“ dênsulŭ a lucratŭ şi lucréză din rĕsputerĭ pe lângă guvernulŭ românŭ la alcătuirea unei alianţe defensive între statele balcanice.

„Acéstă scire o putemŭ da în modŭ positivŭ, ḍice „Epoca«.

»Sĕ mai ḍice în acéstă privinţă, şi ne mărginimŭ a înregistra aceste svonurĭ, că s'ar încerca ca unirea între România şi Bulgaria sĕ se facă în persóna Rege lui Carolŭ.

„D'almintrelea încă mai de demultŭ amŭ putŭtŭ constata pe icĭ pe colo că acestŭ planŭ preocupă pe consilierii tronului.

»In legătură cu aceste proiecte, ar fi şi venirea d-lui Sturdza în capulŭ departamentului afacerilorŭ streine, faptŭ, care nu s'ar puté altmintrelea înţelege adĭ când influinţa Rusiei pare a fi câştigatŭ mai multŭ terenŭ.«

Mişcărĭ şi pregătirĭ militare.

— Se scriă din Odessa: Svonurile despre o apropiată ocupaţiune a Bulgariei de către Rusia au prinsŭ rădĕcinĭ în ultimele ḍile printr'aceea, că în oraşulŭ nostru domnesce o mişcare militară neobicĭnuită, care în timpŭ normalŭ nu se întêmplă. Aşa dela o vreme încóce portulŭ nostru mişue de vase de rĕsboiu, carĭ vinŭ fără a se sci de unde şi plécă totŭ aşa, fără ca cineva sĕ sciă direcţiunea ce o iau. Sub pretestŭ că în Crimea se vorŭ face manevre marĭ, o parte din garnisóna d'aci a primitŭ ordinŭ de plecare. In portŭ stăteu trei vase pentru transportare de trupe, şi des de diminéţă sosì infanteriă, vênătorĭ, sapiorĭ şi alte trupe carĭ veniseră cu muniţia complectă ca sĕ se îmbarce pe vasele din portŭ şi sĕ plece nu se sciă unde. S'au îmbarcatŭ pe vase brigada a patra de infanteriă, unŭ regimentŭ de sapeurĭ, unŭ regimentŭ de pontonierĭ şi unŭ detaşamentŭ de Casacĭ. Intr'o parte se afla vaporulŭ »Zariza“ şi „Machimow« şi în cealaltă parte vaporulŭ »Dunaj.« Imbarcarea se făcŭ sub comanda locotenentului generalŭ Röhrberg, şefulŭ brigadei de tiraliorĭ. Vapórele plecară sub strigăte de ura şi la sunetulŭ musicei fără ca trupele înşeşĭ sĕ sciă unde mergŭ. Se ḍice că mergŭ la manevrele din Crimea, dér p'aci se crede în generalŭ, că aceste trupe suntŭ hotărîte pentru ocupaţiunea Bulgariei, deórece erau echipate ca de rĕsboiu. Cele 3 vapóre au fostŭ însoţite de vasulŭ de rĕsboiu »Parnjatz Mercury«, pe care se aflau oficerii.

— Se scriă din Galaţĭ, că de câte-va ḍile călĕtorii carĭ vinŭ din Reni spunŭ, că o mulţime de oficerĭ ruşĭ se află acolo aşteptândŭ numai unŭ ordinŭ ca sĕ plece în Bulgaria.

— O persónă demnă de tótă încrederea sosită din Odessa comunică unui ḍiarŭ din Iaşĭ şcirea că ḍilele trecute au plecatŭ pe Marea Neagră mai multe regimente ruseşcĭ, bine echipate, fără a li se şci destinaţia.

— In Odessa circulă sgomote ciudate asupra atitudinei Angliei. Suntŭ temerĭ, că flota mediterană englesă va ocupa Gallipoli cu séu fără consimţĕmêntulŭ Sultanului. Rusia are în Mediterană numai douĕ nave de rĕsboiu neînsemnate, pe când flota englesă de acolo e compusă din 20 cuirasate marĭ. (Flota rusă din Marea Neagră nu e încă aptă de acţiune. Décă flota englesă ar forţa Dardanelele intrândŭ în Marea Négră, litoralulŭ rusŭ ar fi fără apĕrare.)

— Vaporulŭ din Hamburg »Mexiko“ a sositŭ în Constantinopolŭ cu 91 tunurĭ Krupp pentru artileria turcéscă.

Politică şovinistă maghiară.

Ciudaţĭ ómenĭ mai suntŭ şi şoviniştii ungurĭ. Ei cadŭ ca pisicile totŭ în picióre. Acum şi întorsătura diplomaţiei bismarkiane le convine şi este interesantŭ a citi ce scrie unŭ ḍiarŭ guvernamentalŭ din Cluşiu cu privire la noua situaţiune, creată prin cooperarea diplomatică a Germaniei cu Rusia în cestiunea bulgară. Étă ce scrie „Magyar Polgar“ în numĕrulŭ séu dela 7 Septemvre:

„Ungaria tocmai aşa de mare interesŭ are de-a se susţiné pacea europenă ca şi Germania. Scopulŭ Germaniei este de a încungiura rĕsboiulŭ de revanşă, pentruca în timpulŭ păcii îndelungate sĕ pótă consolida imperiulŭ germanŭ, care încă nu s'a întăritŭ de ajunsŭ. Ungaria însĕ pentru aceea are nevoiă de pace, pentruca până când va dura ea *sĕ póte câştiga naţionalităţile străine pe deplinŭ pentru unitatea naţiunei maghiare şi sĕ le pótă face maghiare cu trupŭ şi sufletŭ şi pe câtŭ se póte şi maghiare în limbă.*“

Sĕ mai ḍică acum cineva, că şoviniştii ungurĭ nu suntŭ minunaţĭ ómenĭ. Pe noi ne asigură că nicĭ prin gândŭ nu le trece a ne maghiarisa, dér îndată ce e vorba de politica cea mare şi de alianţa cu Germania găsescŭ, că e

bine a se mai ţiné pace, ca sĕ aibă timpŭ cei dela „Magyar Polgar“ sĕ ne facă pe noi, „străinii,“ Maghiarĭ cu trupŭ şi sufletŭ. O sancta simplicitas!

SCIRILE ḌILEI.

Guvernele provinciale din Bucovina şi Galiţia au luatŭ mĕsurĭ, ca sĕ împedice aşeḍarea în acele provincii a Evreilorŭ, carĭ emigréză din România.

—x—

Ni se scrie din Reghinulŭ săsescŭ: »Crucea în formă de monumentŭ a rĕposatului Badea Nechita Bloşiu s'a lucratŭ în Murĕşiu Oşorheiu pre spesele Alteţii Sale prinţului de corónă Radolfŭ şi acuma se află gata. Când A. S. va sosi în Gurghiu, spre a face vênătórea îndatinată, după cum se vorbesce pe aicea, se va aduce din Murĕşiu Oşorheiu şi apoi în presenţa A. Sale şi a demnitarilorŭ, carĭ se vorŭ afla la vênătóre, cu o ceremoniă frumósă se va ridica la mormêntulŭ marelui vênătorŭ şi bravŭ opincarŭ românŭ Nechita Bloşiu, rĕposatŭ în 9 Maiu 1886. Când vĕ scriu acestea, îmĭ aducŭ aminte de îngropăciunea vênătorului, unde sta scrisŭ: Nun ruhen alle Wälder ş. a. (Acum odihnescŭ tóte pădurile.)«

—x—

Totŭ de acolo ni se scrie că în 7 Septemvre n. Susana Buţiu alui Iuonucŭ din comuna Cacuciu, comit. Murĕşiu-Turda a născutŭ 2 fete fără defectŭ, una ca alta, mărişóre şi deplinŭ sănĕtóse; mama lorŭ Susana asemenea se află în deplină sănĕtate.

—x—

Oficiosulŭ »Fremdenblatt,« din Viena cu ocasiunea plângerilorŭ »Românului«, în privinţa violărei frontierelorŭ, constată că acéstă cestiune va fi definitivŭ încheiată pe basa anchetei locale făcute în 1883 de către o comisiune mixtă, care se va întruni la Viena în cursulŭ lunei lui Septemvre. „Fremdenblatt« doresce ca până la regularea definitivă a acestei cestiunĭ guvernulŭ românŭ sĕ dea prin organele sale instrucţiunĭ precise, pentru a manţiné „statu quo“ în modulŭ celŭ mai conscienţiosŭ, pentru a evita nisce incidente ca acelea ce s'au întêmplatŭ lângă Vêrciorova.

—x—

Din Calcuta primesce „Rĕsboiulŭ« o scrisóre dela unŭ d. Copenhagen, născutŭ în România şi care de 24 anĭ nu şĭ-a vĕḍutŭ patria sa. Dênsulŭ îşĭ exprimă nespusa bucuriă ce a simţitŭ, când a vĕḍutŭ la Calcuta doi Românĭ, pe d-nii Moceanu şi Velescu, şi entusiasmulŭ de care a fostŭ cuprinsŭ când a asistatŭ la representaţia lorŭ de jocurĭ naţionale, care au atrasŭ admiraţia publicului întregŭ din acelŭ mare oraşŭ.

—x—

Au mai plecatŭ din Iaşĭ la America încă 60 Israeliţĭ şi trupa evreiască a d-lui Mogulescu.

—x—

Mama lui Vasile Omerŭ din Vasluiu, care a statŭ 21 de anĭ în sclăviă turcéscă, a sositŭ în Galaţĭ, ḍice o fóiă de acolo. Vasile Omerŭ este aşa dér Românŭ şi cei 21 anĭ de sclăviă suntŭ o adevĕrată, dér tristă realitate. Işĭ póte cineva închipui vesela şi totodată trista întêlnire între mamă şi fiu! O întêlnire după 21 anĭ — ce fericire! Dér mama nu póte vorbi cu fiusĕu, decâtŭ prin interpretŭ; ce durere!

—x—

După cum spunŭ rapórtele oficiale, s'a ivitŭ colera şi în comunele Laserbach şi Gora, în Carniolia. Dintre 25 persóne ce s'au înbolnăvitŭ de coleră, 11 au muritŭ, 2 s'au însănĕtoşatŭ, 12 suntŭ în tractare medicală. De asemenea în 18 comune dinprejurulŭ Neapolei bântue colera. In 3 ḍile au fostŭ 69 decese şi 91 bolnavĭ. Poporulŭ e înfuriatŭ, insultă pe medicĭ şi organele autorităţii. Mai mulţĭ membri ai reuniunei »Crucei roşii« au fostŭ atacaţĭ de poporŭ şi răniţĭ. După datele autentice oficiale, dela 26 Augustŭ până la 2 Septemvre în Triestŭ, pe teritoriulŭ litoralilorŭ austriacĭ şi în Carniolia au fostŭ 1243 casurĭ de bólă de coleră şi 696 decese. In Croaţia se întinde mereu colera.

—x—

Invĕţătorii din protopopiatele Lipova şi Radna ţinŭ conferinţe cu următorulŭ programŭ: a) în 8 Septemvre diminéţa: 1. La $8\frac{1}{2}$ óre deschiderea conferinţei. 2. La $9\frac{1}{2}$ óre participarea la s. liturghiă. 3. Dela 11—12 óre: G. Bocu, prelege din religiune; b) după ameaḍăḍi: 4. Dela 3—4 óre, D. Romanŭ, despre disciplină şi stud. sănitarŭ. 5. Dela 4—5 C. Crăciunŭ, intuiţiunea, scrierea şi cetirea. 6. Dela 5—6 N. Avramŭ, din economiă. c) în 9 Septemvre diminéţa: 7. Dela 8—9 I. Tuducescu, limba română (gramatică). 8. Dela 9—10 C. Crăciunŭ, socotéla. 9. Dela 10—11 N. Stef. geografia şi istoria. 10. Dela 11—12 N. Avramŭ, istoria naturală; d) după ameaḍăḍi: 11. Dela 2—3 G. Bocu, fisica. 12. Dela 3—4 D. Romanŭ, limba maghiară. 13. Dela 4—5 I. Tuducescu, socotéla şi Geometria. 14. Dela 5—$5\frac{1}{2}$ N. Stef, cântare. 15. Dela $5\frac{1}{2}$—6 I. Tuducescu, din gimnastică.

De sub Meseşulŭ Ardealului, 5 Septemvre a. c.

»Principiis obsta.«

(Fine.)

Decĭ, acestŭ începutŭ fiindŭ făcutŭ, atragemŭ atenţiunea autorităţilorŭ scolare din Blaşiu şi Sibiiu la astfelŭ de ingerinţe necompetente a inspectorilorŭ scolarĭ şi oficielorŭ politice; rugămŭ autorităţile confesionale sĕ păşéscă cu energiă în apĕrarea bieţilorŭ dascălĭ şi spre a respinge orĭ şi ce abusŭ în astă privinţă; căcĭ maghiarismului furibundŭ astăḍĭ nu-i place unulŭ, mâne altulŭ, şi în urmă ne va închide scóla confesională ca mai apoi, à la Buciumĭ, érăşĭ prin Românĭ sĕ facă scóle comunale spre cea mai mare batjocură a scumpei nóstre naţionalităţĭ!

Sĕ fimŭ cu ochii deschişĭ, la minte trezĭ, în energiă tarĭ, éră întru apĕrarea drepturilorŭ nóstre neobosiţĭ; şi fiţĭ sigurĭ că învingerea va fi a nóstră. Nedreptatea niciodată nu a putută triumfa!

Protopopii, preoţii, dascălii şi inteligenţii mirenĭ de sub pólele »Meseşului«, au nu vĕdŭ ei că fanfaronada de Kultur-Egylet din Cluşiu în alŭ II-lea anŭ alŭ fiascului sĕu câtŭ ciorobórŭ pentr'unŭ toporŭ, câtă sfară în ţéră, câtŭ vuetŭ şi larmă face pentru o ideă mórtă? Astfelŭ renumitulŭ novelistŭ Mikszath (omŭ din micŭ-satŭ) la banchetulŭ din 29 Augustŭ, ne mai putêndŭ veni la rêndŭ, află cu cale a le ḍice că: sĕ nu chefetuéscă atâta ci sĕ-i aducă purŭ şi simplu fiă măcarŭ numai unŭ Ungurŭ prefăcutŭ din Românŭ în urmarea activităţii societăţii, şi acestŭ resultatŭ înaintea lui va apĕsa mai multŭ ca océnulŭ de toaste şi lărmuire fără fine!

Aşadéră scopulŭ cinstitului Kultur-Egylet totŭ nu e atâtŭ de inocentŭ ca cum lĭ-arŭ plăcé a ni-lŭ presenta; lucrulŭ totŭ nu este altulŭ decâtŭ maghiarisarea! Décă asta amŭ spune-o noi, ceştĭ de sub póla »Meseşului«, şi în specialŭ Trăsnenii şi Buciumanii, ne-arŭ da de minciună. Mikszath însĕ nu face aşa, elŭ ne chiarifică din destulŭ; lui nu-i place a umbla cu »doi banĭ în trei pungĭ«, nicĭ află de cavalerescŭ a nega intenţiunea unică şi adevĕrată a maghiarisărei Ardealului; deşi totŭ acestŭ domnŭ află că în Ardealŭ suntŭ prea mulţĭ Românĭ, cu multŭ mai mulţĭ decâtŭ ca aceştia sĕ se pótă contopi în căldarea maghiarismului încălḍită numai de interesele dela 1—2 sute de mii de florinĭ. — Da apoi încă décă ar sci acestŭ domnŭ Coloman Mikszath că întregŭ avutulŭ domnilorŭ maghiarĭ spre acestŭ scopŭ nu arŭ fi mai multŭ ca o picătură în mare, ce arŭ ḍice óre?

Şovinismulŭ maghiarŭ întrece orĭ şi ce minte sănătósă şi raţiune de statŭ; elŭ îşĭ jócă sărita, vré ca tótă suflarea sĕ-i sêmtă asprimea puterei. Acestui curentŭ pĕcătosŭ trebue sĕ-i opunemŭ constanţă şi tăriă de caracteru românŭ; sĕ intonămŭ totŭ mereu cu tótă puterea cuvêntului faţă de atarĭ elemente, că statulŭ acesta e statŭ poliglotŭ şi e proprietatea tuturorŭ naţionalităţilorŭ; că numai alŭ Maghiarilorŭ nicĭ nu a fostŭ nicĭ nu va fi; elŭ e şi rĕmâne pururea alŭ naţionalităţilorŭ, carĭ îlŭ susţinŭ, l'au susţinutŭ şi-lŭ vorŭ susţiné. — Sĕ ceremŭ şi sĕ pretindemŭ ca drepturile neprescriptibile ale Românismului sĕ se recunóscă, şi legile făcute în favorulŭ lorŭ şi anume legea de naţionalitate sĕ se esecute fără reservă, şi décă cu toţii cu-o inimă şi gură o vomŭ cere, fiţĭ sigurĭ că din acelŭ momentŭ durerea seculară a Românului va fi finită.

Sentinela.

Din Bucovina.

Sucéva, 1 Septemvre 1886.

Domnule Redactorŭ! Onor. publicŭ cetitorŭ alŭ acestei foi îşĭ va aduce aminte despre cele ce s'au scrisŭ despre mănăstirea din Sucéva. Aḍĭ lucrurile s'au îndreptatŭ, graţiă întreveniri Eminenţei Sale şi a archimandritului Călinescu.

O nouă bubă însĕ este cooperatorulŭ Popuşorŭ. Acestŭ domnŭ nu-şĭ cată de serviciulŭ sĕu, după cum potŭ documenta prin argumente şi martorĭ, chiarŭ şi datele le potŭ aduce; face, ca toţĭ, carĭ visitéză acestŭ locaşŭ, sĕ se îndigneze. D-sa petrece mai tótă ḍiua prin Mănăstire cu scopŭ, ca sĕ facă „bune treburĭ« şi sĕ mâhnéscă poporulŭ ce vine sĕ se închine. Din cele multe voiu aduce următórele:

Intr'o ḍi — şi, décă voesce d-sa, îi voiu spune anume când — îlŭ întêlnesce o femeă în curtea bisericei şi-lŭ întrébă orĭ de nu i-ar puté face maslu (st. ungere). d-sa îi ḍice că da, numai sĕ-i pună banii josŭ. Femeea îi şi pune câtŭ a cerutŭ. Cum a primitŭ banii ḍice sĕ aştepte puţinŭ, că îndată va veni înapoi, deórece are ceva în oraşŭ.

Punêndŭ paralele în pungă, îşĭ neteḍesce barba şi haidi la drumŭ spre oraşŭ cu gândŭ sĕ nu se mai întórcă, după cum făcuse şi altă dată, precum mărturisescŭ mai mulţĭ ómenĭ. Norocululŭ însĕ nu-lŭ favorisă de astă dată, căcĭ eşindŭ unŭ călugĕrŭ din chiliă, femeea îlŭ întrébă orĭ de preotulŭ care grăbesce ar fi din mănăstire. Sĕ fi auḍitŭ plânsulŭ şi blastemele femeei, când auḍi că nu-i din mănăstire, ci-i cooperatorulŭ dela St. Nicolaiu, — „Vai, că acela la mulţĭ le-a păpatŭ banii, fără ca sĕ le cetéscă“, răcnesce femeea şi hai după dênsulŭ până ce-lŭ ajunse. Cu mare greu îlŭ aduse înapoi şi-i făcu maslu.

Étă treburĭ de care rîde tótă Sucéva şi apoi Consistorulŭ póte ii va da postulŭ de catechetŭ la şcóla normală, sĕ „moraliseze“ tineretulŭ.

Noi amŭ fi de opiniune chiar de a'lŭ trimete în altŭ locŭ, căcĭ câte daraverĭ făcu de când este în Sucéva numai onóre nu aduse clerului. Şi apoi mai are cutezanţa de-a pârî pe la Consistorŭ pe călugărĭ, după cum am înţelesŭ, şi a pofti loculŭ de catechetŭ? Elŭ, care se bucură, când póte produce inimiciă între preoţii din Sucéva. Pre acela voiţĭ d-lorŭ asesorĭ sĕ-lŭ faceţĭ catechetŭ, sĕ înveţe pe tineretŭ moralitate? Luaţĭ bine séma sĕ nu Vĕ căinaţĭ mai târḍiu, căcĭ mi se pare cunósceţĭ tóte câte le-a avutŭ pe unde a fostŭ. Deschideţi-vĕ ochii mai bine la începutŭ, decâtŭ la urmă, când a fi greu de îndreptatŭ. Séu v'aţĭ juratŭ a'lŭ favorisa spre rĕulŭ nostru! Noi o ḍicemŭ acésta din causă, că ne-amŭ propusŭ a judeca lucrulŭ la începutŭ şi nu la urmă, după cum v'aţĭ şi esprimatŭ. Mai bine supĕrare dintru începutŭ, decâtŭ la urmă.

In casŭ décă nu se vorŭ considera aceste vomŭ fi nevoiţĭ sĕ dămŭ publicităţii încă şi altele, de care prea vener. Consistorŭ nu scie, cu tóte că întrégă Sucéva scie de isprăvile lui.

Gheorghe.

Scóla de fete a Associaţiunii.

Estragemŭ din procesele verbale ale şedinţelorŭ comitetului Associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ, ţinute în Augustŭ anulŭ curentŭ următórele puncte privitóre la scóla de fete ce voesce sĕ o intemeieze în Sibiiu numita Associaţiune transilvană:

Nr. 80. Inspectoratulŭ reg. ung. de scóle din comitatulŭ Sibiiului notifică cu provocare la comunicatulŭ sĕu de dato 16 Iulie Nr. 711/1886, că scóla civilă de fete proiectată a se întemeia de Associaţiunea transilvană în sensulŭ dispoziţiunilorŭ cuprinse în cap. IV. A. L. XXXVIII din 1868 deocamdată va puté funcţiona numai ca scólă cu caracterŭ privatŭ (Nr. exbt. 287/1886.)

— Spre sciinţă, avêndŭ a se aştepta şi decisiunea înaltului ministeriu reg.-ung. de culte, căruia s'a presentatŭ statutulŭ de organisare şi planulŭ de învĕţămêntŭ spre aprobare, conformŭ notificării inspectoratului reg. de scóle de dato 16 Iulie a. c. Nr. 711.

Nr. 81. Reuniunea femeilorŭ române din locŭ, prin adresa de dato 25 Iulie a. c. comunicândŭ, că e hotărîtă a susţiné şi mai departe scóla sa primară cu 4 clase, pentru care în apelulŭ comitetului Associaţiunei de dto 21 Iulie a. c. s'a pusŭ în vedere adăpostirea în edificiulŭ scolarŭ alŭ Associaţiunii transilvane, — mulţumesce pentru acordarea acestui favorŭ, şi aduce totŭ o dată la cunoscinţă, că acele eleve ale scólei de fete a reuniunii, care vorŭ fi primite eventualŭ în internatulŭ Associaţiunii, vorŭ fi scutite de didactru, dér că Associaţiunea e rugată a pune la disposiţia reuniunii, pentru ţinerea lecţiunilorŭ cu cele 4 clase primare, 2 din salele de învĕţămêntŭ dimpreună cu încălḍitulŭ, luminatulŭ şi serviciulŭ necesarŭ (Nr. exb 245/1886.)

— Spre sciinţă cu adausul, că pentru determinarea mai deaprópe a condiţiunilorŭ, în care Associaţiunea transilvană acórdă adăpostirea scólei de fete a reuniunii femeilorŭ române în edificiulŭ scolarŭ alŭ Associaţiunii, tótă afacerea se transpune la comisiunea scolară a comitetului pentru studiare şi raportare în proxima şedinţă.

Nr. 82. Secretarulŭ alŭ II-lea presentă raportulŭ asupra cererilorŭ întrate la concursulŭ de dato 16 Iunie 1886. Nr. 185 pentru ocuparea posturilorŭ de profesorĭ şi profesóre la scóla de fete a Associaţiunii, cu privire la persónele ce suntŭ a se numi în acele posturĭ, însĕ sĕ rógă a fi dispensatŭ de a face propunerĭ, de óre-ce este deaprópe înruditŭ cu unulŭ dintre concurenţĭ.

— Comitetulŭ transpune tóte cererile întrate la concursŭ comisiunii scolare, pentru studiare şi raportare în proxima şedinţă.

Sibiu, d. u. s.

Nr. 83. Comisiunea scolară raportândŭ la însărcinarea primită din şedinţa dela 21 l. c. asupra cererii reuniunii femeilorŭ române din Sibiiu, de a se acorda adăpostirea pentru scóla primară a reuniunii, în edificiulŭ scolarŭ alŭ Associaţiunii, dimpreună cu încălḍitulŭ, luminatulŭ şi serviciulŭ necesarŭ şi avêndŭ în vedere, că prin adăpostirea scólei reuniunii femeilorŭ în edificiulŭ scolarŭ alŭ Associaţiunii, aceste douĕ scóle întră în ore-care legătură una cu alta, care pentru a încungura eventuale neînţelegerĭ, trebue circumscrise dela începutŭ, şi avêndŭ în vedere, că Associaţiunea nu póte acorda unŭ astfelŭ de favorŭ, în sine şi cu privire la timpŭ nelimitatŭ, şi în fine avêndŭ în vedere şi starea financiară a Associaţiunii, care nu permite a acorda cele cerute cu totulŭ gratuitŭ, propune şi Nr. exb. 301/1886.

— Comitetulŭ decide:

a) reuniunii femeilorŭ române din Sibiiu se punŭ la disposiţiune, pentru scopurĭ de ale instrucţiunii: 2 din salele de învĕţămêntŭ ale edificiului scolarŭ alŭ Associaţiunii, dimpreună cu încălḍitulŭ, luminatulŭ şi serviciulŭ trebuinciosŭ, până atuncĭ când Associaţiunea însaşĭ va avea trebuinţă de acele sale pentru scopurile proprii scolare.

Intervenindŭ eventualitatea acésta, comitetulŭ reuniunii femeilorŭ va fi insciinţatŭ cu $\frac{1}{2}$ anŭ înainte de

încheierea anului scolarŭ, pentru a-şĭ putea căuta adăpostirea scólei sale într'altă parte;

b) pentru folosirea salelorŭ de învĕţămêntŭ şi cele amintite în punctulŭ precedentŭ reuniunea femeilorŭ va avea sĕ plătească Associaţiunii o sumă pauşală de 150 fl. v. a. pe anŭ;

c) elevele, carĭ frecuentéză scóla reuniunii femeilorŭ adăpostită în edificiulŭ scolarŭ alŭ Associaţiunii, suntŭ supuse în ceea-ce privesce ordinea internă, regulamentului casei;

d) pe câtŭ locurile în internatŭ nu suntŭ ocupate prin frecuentante ale scólei Associaţiunii, se primescŭ în internatŭ şi frecventate ale scólei reuniunii femeilorŭ, adăpostite în edificiulŭ scolar alŭ Associaţiunii. Cotisaţiunile lunare pentru aceste eleve şi celelalte condiţiunĭ de primire suntŭ întru tóte întocmai ca şi cele pentru internele scólei Associaţiunii. (Va urma).

Congresulŭ antisemiticŭ.

Marţĭ, în sĕptĕmâna trecută, s'a deschisŭ congresulŭ antisemiticŭ în sala Ateneului din Bucurescĭ. La învitaţia d-lui căpitanŭ în retragerea C. Moroiu, redactorulŭ »Veteranului«, au rĕspunsŭ comitetele antisemite din Francia şi Austro-Ungaria.

In şedinţa ântâiu biuroulŭ este presidatŭ de d-lŭ senatorŭ Gherghelŭ, asistatŭ de d-nii: căpitanŭ Moroiu, Jacques de Biez representantulŭ Franciei, Franciscŭ Komlossy şi Zdenko Klebelsberg representanţii Austro-Ungariei.

D-lŭ Moroiu arătă credinţele despre influenţa Evreilorŭ asupra afacerilorŭ din ţéră. Decăderea comerciului naţionalŭ şi falimentele numeróse, carĭ s'au succedatŭ de câtva timpŭ, nu suntŭ datorite decâtŭ Evreilorŭ. D-sa demonstréză că poporulŭ românŭ are causă sĕ încreze împreună cu antisemiţii celorlalte ţĕrĭ, şi de aceea s'a şi formatŭ în ţéră o associaţiune antisemită.

D-lŭ J. de Biez în aplause neîntrerupte a arĕtatŭ scopulŭ pentru care s'a întrunitŭ congresulŭ din România. Vorbindŭ de România şi de Francia, d. de Biez se esprimă:

»D vóstră aveţĭ în ţéră pe Jidovĭ unŭ inamicŭ care nu atacă pe tóte liniile, cu tóte că este dispusŭ a ajunge şi la acestŭ resultatŭ, dér care şĭ-a îndreptatŭ lupta în contra poporului muncitorŭ şi în contra comerciului

La noi suntemŭ atacaţĭ pe tóte liniile. Dupăce a învinsŭ poporulŭ muncitorŭ şi a dobânditŭ în mare parte comerciulŭ, a câştigatŭ terenŭ în diaristică, în parlamente, în magistratură, în guvernŭ. Astfelŭ în Francia veţĭ găsi miniştrii Evrei, directorii de ministere Evrei, funcţionarĭ în diferite ramurĭ până şi oficerĭ de stare civilă....« In discursulŭ séu mai esactŭ, din programulŭ desvoltatŭ de d-sa în limba francesă, cu multŭ talentŭ şi mare facilitate de espunere, a făcutŭ o declaraţiă categorică: că Franţa actuală nu e solidară cu faptele şi conduita d-lui de Wadington la congresulŭ din Berlinŭ. De asemenea, propaganda făcută în România în timpulŭ din urmă, de către d. Armand Levy, sub pavilionulŭ francesŭ, nu e decâtŭ o manoperă a alianţei israelite. Franţa creştină e cu totulŭ în contra principielorŭ ateiste şi cosmopolite, susţinute de câţiva Evrei ajunşĭ. O crimă a făcutŭ d. Wadington la congresulŭ din Berlinŭ; o altă crimă, în numele Franţei, s'a încercatŭ sĕ facă d. Lewy în România. Sĕ sperămŭ, dice d-lŭ de Biez, că nu vorŭ reeşi. D-sa încheiă, anunţândŭ că la anulŭ congresulŭ anti-semit se va întruni la Parisŭ. Mâna misteriósă care conduce destinele umanităţii, a voitŭ ca primulŭ congresŭ anti-semitŭ sĕ se ţină la porţile Constantinopulului, la bariera dintre Orientulŭ civilisatŭ şi Orientulŭ fanaticŭ. Discursulŭ d-lui Biez presăratŭ cu multe detalii a fostŭ fórte aplaudatŭ de asistenţĭ.

D-sa cetesce apoi o scrisóre a d-lui Drumond, autorulŭ opului »La France Juive". D-lŭ Drumond îşĭ esprimă părerea de rĕu că n'a pututŭ merge la Bucurescĭ, deórece tocmai acum termină o broşură ca rĕspunsŭ la atacurile îndreptate, de Jidovĭ negreşitŭ, contra opului sĕu mai susŭ citatŭ. D-lŭ Drumond dice în scrisóre, că se unesce la lucrările congresului antisemiţilorŭ, care represintă adevĕrata civilisaţiune. Pretinsa civilisaţiune jidovéscă a rĕsturnatŭ legile ordinei economice pentru a'şĭ satisface aviditatea sa insaţiabilă, făcênd sĕ dispară de pe pământ tóte simţĕmintele de credinţă, de justiţiă, de respectŭ, de desinteresare, de datoriă, fără de care nicĭ o societate umană nu e posibilă; proletariatulŭ esploatatŭ şi coruptŭ prin banĭ jidovescĭ pretutindenea ameninţă. Trebue smulşĭ lucrătorii din mânile parasitismului jidovescŭ, care ne desonoréză şi ne ruinéză.

»D-lŭ Jacques de Biez — încheiă d-lŭ Drumond în scrisóre, — vigurosulŭ autorŭ alŭ »Cestiunei jidovescĭ«, vĕ va spune, că fiecare sufletŭ generosŭ şi francesŭ se indignéză vĕdêndŭ pressa jidovéscă îngenunchindŭ înaintea luxului insolentŭ alŭ prinţilorŭ lui Israilŭ, mută fiindŭ înaintea furturilorŭ lorŭ, tăcută înaintea trădărilorŭ lorŭ, insultândŭ pe surorile nóstre de caritate, pe preoţii şi pe oficerii noştri. Vĕ va aduce espresiunea simpatiei ce o avemŭ pentru acestŭ poporŭ românŭ, alŭ cărui eroismŭ la Griviţa, la Rahova, la Plevna l'amŭ aplaudatŭ Dorescŭ succesŭ întreprinderei vóstre, spre mântuirea societăţii şi spre emanciparea creştinătăţii.«

D. Fr. Komlossy, deputatŭ în camera din Pesta, ia cuvêntulŭ în limba germană şi mulţumesce auditorului pentru primirea ce s'au făcutŭ de Românĭ representanţilorŭ anti-judaismului din străinătate. D-sa preconiséză o legătură strînsă de interese între Ungaria şi România spre a lupta cu succesŭ în contra anti-semitismului. D. Komlossy e fórte energicŭ în cuvêntarea sa, care se termină cu o nouă mulţumire la adresa Românilorŭ.

D-lŭ Polichroniade, redactorulŭ »Deşteptării", se ridică energicŭ contra marei libertăţĭ de care se bucură Jidovii în România. D-sa citesce o listă de proprietăţile ce suntŭ vêndute adĭ Jidovilorŭ din ţéră.

In a doua şedinţă, ţinută Mercurĭ, se citescŭ mai multe telegrame de aderare, venite din districte şi din străinătate. Multă lume asistă, între care şi dame. Se dă cetire statutelorŭ societăţii antisemite. După propunerea d-lui Biez, societatea va purta numele de „Alianţa anti-israelită universală« cu reşedinţa la Parisŭ. Secţiunile acestei alianţe vorŭ purta pe lângă denominaţiunea generică şi indicaţia specială a localităţii unde funcţioneză.

D-lŭ căpitanŭ Moroiu îndemnă publiculŭ a face propagandă pentru idea antisemitismului. Décă nu se va pune frêu influinţei elementului jidovescŭ, naţiunea e perdută.

D-lŭ Dr. Fr. Komlossy, preotŭ catolicŭ şi deputatŭ, suindu-se la tribună constată, că lupta ce întreprinde liga anti-semitică are de obiectŭ unŭ interesŭ generalŭ, căcĭ Judeulŭ e acelaşĭ şi în Germania, ca şi în Austria şi în Francia ca şi în România. Din acestŭ punctŭ de vedere, lupta ce întreprindemŭ trebue sĕ ne armeze pe toţĭ, carĭ avemŭ dorinţa sĕ scăpămŭ de dênşii. Lupta e grea, căcĭ în tóte ţĕrile maioritatea diarelorŭ e în mâna lorŭ, dér d. Komlossy se bucură când constată că judaismulŭ nu are aceleaşĭ forţe în pressa română. Oratorulŭ demonstréză că Jidovii falsifică toţĭ ramii producţiunei şi au ajunsŭ stăpânĭ prin usură. Adresându-se la conaţionalii sĕi, dice că ei au trebuitŭ sĕ părăséscă ţéra lorŭ în urma tristei stărĭ de lucrurĭ ce au creat'o Jidovii. Dênsulŭ îi sfătuesce sĕ se unéscă cu Românii contra puterii semitismului. Discursulŭ d-lui Komlossy, repetatŭ şi în limba ungurésca, a fostŭ fórte aplaudatŭ.

Diaconulŭ Elefterie Petrescu din Craiova, delegatŭ alŭ Olteniei, declară că Jidovii n'au nicĭ o milă de poporŭ, pe care-lŭ esploatéză în modŭ neumanŭ. Sânţia Sa termină prin cuvintele: Sĕ scuturămŭ somnulŭ apatiei şi sĕ nu lăsămŭ a fi sacrificatŭ mielulŭ nevinovatŭ.

D-lŭ de Biez revine asupra celorŭ dise în ântêia şedinţă, adecă asupra situaţiunei Franciei din punctulŭ de vedere alŭ semitismului. Jidovii au pusŭ mâna pe tóte elementele de vieţă. Unde se stabilescŭ ei, acolo disparŭ obiceiurile, datinele, moravurile, individualitatea cutărui séu cutărui poporŭ. Dênsulŭ crede că nu e fără interesŭ a comunica asistenţilorŭ unŭ micŭ incidentŭ care a avutŭ ocasiunea sĕ'lŭ constate prin d-sa însuşĭ:

D. de Biez s'a dusŭ la direcţiunea Agenţei Havas spre a vedea ce a transmisŭ în streinĕtate cu privire la şedinţa de erĭ. Ei bine, i s'a rĕspunsŭ de unŭ micŭ amploiatŭ de acolo, totŭ evreu, că n'a găsitŭ lucrulŭ atâtŭ de importantŭ spre a-lŭ transmite afară. D. de Biez compteează însĕ pe pressa română, alŭ cărei concursŭ ilŭ socotesce mai puternicŭ decâtŭ tóte informaţiunile interesate ale Agenţei Havas.

Sarcina ce amŭ întreprinsŭ noi e fórte grea adăogă representantulŭ francesŭ alŭ anti-semitismului, dér crede multŭ în concursulŭ tiner. mei, care ne avêndŭ nicĭ unŭ compromisŭ în vieţa socială, e mai în posiţiune de a se lupta în contra judaismului, care are atâtea rădĕcinĭ în tóte ramurile de activitate ale tuturorŭ statelorŭ din Europa.

D. de Biez şĭ-a desvoltatŭ părerile cu aceiéşĭ facilitate ca erĭ, în întâia şedinţă şi a mulţumitŭ din nou pentru simpatica primire ce i s'a făcutŭ de către fraţii sĕi dela Dunăre şi a accentuatŭ cu deosebire că va sosi timpulŭ când legăturile dintre Franţa şi România se vorŭ cimenta mai multŭ decâtŭ cum se găsescŭ adĭ. Discursulŭ d-lui de Biez a fostŭ fórte aplaudatŭ.

D. I. Stănculescu din Giurgiu, ca representantŭ alŭ districtului Vlaşca, declară că concetăţenii sĕi se unescŭ cu ideile congresului în vederea unui curentŭ antisemiticŭ.

D. Polichroniade continuă discursulŭ începutŭ în şedinţa întâiu. Citéză mai multe estrase din Talmud şi din alte cărţĭ religióse ebraice, făcêndŭ sĕ reésă de aci ilegalităţile comise de Jidovĭ.

Ultime scirĭ.

Pesta, 9 Septemvre. — Prinţulŭ Alexandru a sositŭ erĭ la 3 ore şi 25 şi a plecatŭ la 3,40. La sosirea sa prinţulŭ a fostŭ salutatŭ cu multă simpatiă de unŭ publicŭ numĕrosŭ, printre care se găseau mai multe persóne ce aparţinŭ aristocraţiei. Studenţii universităţii veniseră la gară cu stindardulŭ lorŭ. După plecarea prinţului Alexandru, câte-va sute de persóne s'au adunatŭ în faţa consulatului rusŭ, dér poliţia i-a risipitŭ îndată.

Viena, 9 Septemvre. — Prinţulŭ Alexandru a sositŭ aci la 9 ore, mergêndŭ la Yugenheim. A fostŭ căldurosŭ aclamatŭ de publiculŭ care se găsia în cele două gărĭ. Generalulŭ din Hesa, Lehne, a venitŭ sĕ salute pe prinţŭ în numele tatălui sĕu.

St. Petersburg, 9 Septemvre. — Diarele rusescĭ parŭ a se teme că composiţiunea consiliului de regenţă şi a ministerului bulgarŭ sĕ nu causeze nouĕ dificultăţĭ. „Journal de St. Petersbourg" spune că Rusia nu se gândesce de locŭ a micşora independenţa ce a dobêndit'o pentru naţiunea bulgară. Trebue înainte de tóte, adaogă diarulŭ oficiosŭ, ca liniştea şi ordinea sĕ domnéscă atâtŭ înăuntru câtŭ şi afară din ţéră.

Londra, 10 Septemvre. — „Daily News". menţionândŭ credinţa Turciei, că Anglia, pentru a rĕspunde la acţiunea Rusiei în Balcanĭ, ar ocupa Candia, spune că acéstă insinuaţiune nu pare cu totulŭ de necredutŭ.

Sofia, 10 Septemvre. — Cea mai mare parte din deputaţĭ au sositŭ la Sofia. Se crede în general că vorŭ fi una séu douĕ întrunirĭ secrete înaintea deschiderei oficiale a Sobraniei; mâne fiindŭ sfântulŭ Alecsandru se va cânta un Te-Deum la catedrală în onórea Ţarului. Cu acéstă ocasiune va fi şi o mare paradă. Regimentele rumeliote votŭ primi drapelele la felŭ cu ale regimentelorŭ bulgărescĭ. In câte-va grupurĭ de deputaţĭ sĕ crede că se va protesta contra regenţei care ar fi contrare articolului 27 din constituţiune, care prevede, că regentulŭ trebue sĕ fi fostŭ mai întâiŭ ministru. Credemŭ că camera sub impulsulŭ d-lorŭ Stambulov, Karavelov şi Mutkurov, va ratifica tóte mĕsurile luate de prinţŭ.

St.-Petersburgŭ, 10 Septemvre. — „Novoje Vremja" spune că Rusia nu este dispusă a se opri în faţa vetului Angliei, care singură manifestă intenţiunea de a pune piedecă Rusiei. „Novoje" dice că Rusia avoitŭ sĕ restabilésca echilibrulŭ în Balcanĭ, distrusŭ de Anglia.

Darmstadt, 10 Septemvre. — Prinţulŭ Alexandru a sositŭ la 4 şi jumĕtate. A fostŭ primitŭ de însărcinatulŭ de afacerĭ alŭ Angliei şi de şefulŭ municipalităţei. Prinţulŭ a plecatŭ înainte la Yugenheim.

Viena, 10 Septemvre. „Fremdenblatt" crede că scirile date de diare în privinţa pretinselorŭ intenţiunĭ ale Rusiei faţă cu Bulgaria intenţiunĭ ce arŭ avea de scopŭ sĕ încorporeze Bulgaria de Rusia, reflectă numai aspiraţiunile şi dorinţele panslaviştilorŭ ruşĭ. Dér în ceea ce privesce intenţiunile atribuite Austro-Ungariei privitóre mai cu sémă la cestiunile de anexare a Bosniei şi Herţegovinei, „Fremdenblatt" se dice autorisatŭ a declara ca zadarnice asemenea combinaţiunĭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

RADNA, (comit. Aradului) 13 Septemvre. — In timpulŭ liturghiei de adĭ în biserica de peregrinagiu de aci, isbucnì în coperişulŭ unui altarŭ lateralŭ incendiu, şi în urma strigătului „Arde biserica!" se produce o grozavă panică în biserică, ce era îndesată de lume. Toţĭ se îmbuldiră spre uşĭ, de pe galerii săriră mulţĭ peste mulţimea înghesuită. Décă şi câte persóne au muritŭ cu acéstă ocasiune încă nu s'a pututŭ stabili. Se dice că numĕrulŭ răniţilorŭ se sue la mai multe sute.

FILIPOPOLŬ, 13 Septemvre. — Inaintea consulatului rusescŭ s'au adunatŭ câţiva aderenţĭ d'ai exprincipelui, în urma cărei adunărĭ s'au formatŭ şi grupurĭ rusofile. Poliţia a intervenitŭ imediatŭ şi a împrăştiatŭ grupurile. Incidentului nu i se atribue nicĭ o însemnătate.

Numere singuratice à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei" se potŭ cumpĕra în totungeira lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 12 Septemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	107.55
Rentă de hârtiă 5%	95 10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.—
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.—
Bonurĭ rurale transilvane	105.—
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 90
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	127.—
Renta de hârtiă austriacă	85.—
Renta de arg. austr.	85 40
Renta de aurŭ austr.	118 50
Losurile din 1860	140 30
Acţiunile băncel austro-ungare	863 —
Act. băncel de creditŭ ung.	288.—
Act. băncel de creditŭ austr.	278 10
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	9.98
Mărcĭ 100 imp. germ.	61.70
Londra 10 Livres sterlinge	126.05

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 30 Augustŭ st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	94 —	94½
Renta rom. amort. (5%)	96¾	97½
» convert. (6%)	88 —	88½
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103¾	104¼
» » » (5%)	87½	87¾
» » urban (7%)	100—	101—
» » » (6%)	92 —	92½
» » » (5%)	82—	83—
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	13.90	14.10
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Nr. 685/1886.

Publicaţiune.

In 27 Septemvre st. n. a. c. la 10 óre a. m. se va ţiné în comuna Cugieriu (Kudsir, comitatulŭ Huniădórei) prin unŭ delegatŭ alŭ subscrisului comitetŭ licitaţiune minuendă pentru edificarea unei scóle elementare cu patru clase în comuna numită.

Acésta se aduce la cunoscinţă publică cu acelŭ adausŭ, cum-că fie-care licitantŭ are sĕ depună 5% din preţulŭ de esclamare statoritŭ cu 8525 fl. v. a.

Materialulŭ de pétră, cărămidă şi năsipŭ, ce-lŭ prestéză întregŭ comuna Cugieriu, nu se cuprinde în suma de susŭ.

Oferte în scrisŭ provĕdute cu vadiu se primescŭ până la începerea licitaţiunei de cătră preşedintele eforiei scólei grăniţărescĭ din Cugieriu.

Planulŭ, devisulŭ, preliminariulŭ şi condiţiunile specialĭ de edificare stau spre intuiţiune până în 18 l. c. la subscrisulŭ comitetŭ administrativŭ (Strada Urezului Nr. 6.) ér din 19—27 l. c. la eforia scolară grăniţărescă din Cugierŭ.

Sibiiu, în 7 Septemvre 1886.

Comitetulŭ administratorŭ de fondulŭ scolasticŭ alŭ fostilorŭ grăniţerĭ din regimentulŭ I. românŭ.

3—3

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de învĕţătorŭ la scóla confesională gr, cat. română din comuna Mocodŭ, în vicariatulŭ Rodnei, cu unŭ salarŭ anualŭ de 240 fl, v. a. apoi cortilŭ liberŭ cu 2 odăi padimentate şi 2 grădinĭ de pometŭ şi legumĭ, prin acésta se escrie concursŭ.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ vorŭ avea a-şĭ asterne suplicele lorŭ până la 26 Septemvre a. c. st. n., în care ḑi după s. liturgiă se va ţinea şi alegerea — cătră subscrisulŭ senatŭ scolasticŭ, provĕḑute cu testimoniele de servitŭ, de moralitate şi de cualificaţiune.

Din şedinţa senatului scolasticŭ confs. gr. cat.

Mocodŭ, în 15 Augustŭ 1886.

Leonŭ Vertícŭ, preşedinte. **Stefanŭ Puica**, notarŭ ad hoc.

2—3

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS"*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.